

det her forslag prøver at gøre, er at give folk noget, de faktisk skriger efter. Jeg vil anbefale fru Dorte Bennedsen og også uden sammenligning i øvrigt ordføreren for Dansk Folkeparti at læse i Berlingske Tidende i dag om en højt uddannet person, som har siddet i ganske lang tid og ventet på at få asyl. Han er ingeniør og kan ikke få noget. Drømmen er at få lov til dog at komme i gang med noget, der ligner en rigtig tilværelse. På den måde giver man mennesker en chance, man giver mennesker et håb.

Der er jo ingen af os, der har glæde af knækkede folk, heller ikke hvis de skal afvises. Jeg vil så sige specielt til hr. Henrik Svane fra Det Radikale Venstre, at vi har jo heller ingen glæde af at isolere folk og bringe dem i en situation, hvor de ikke er til glæde for nogen, heller ikke hvis de vender hjem til deres eget hjemland.

Det er jo ikke til at vide, om det her forslag vil få den effekt, hvis det bliver gennemført, at folk rent faktisk får arbejde. Jeg har sagt tidligere, at jeg er enig i, at der er problemer med det her, men det viser sig jo, at flere af de folk, der søger asyl, faktisk er folk, der har en god uddannelse med sig, og i den tid, der går, medens deres sager bliver behandlet, bliver deres uddannelse uaktuel, den bliver forældet, de bliver ude af stand til at anvende den. Og når de engang enten får asyl eller skal vende tilbage, står vi med nogle mennesker, der engang havde noget, som vi har været med til at tage fra dem gennem vores isolation af dem.

Hr. Bendt Bendtsen spurgte mig, om jeg er enig i, at flygtningepolitikken skal koordineres i EU. Jeg kan ikke helt se sammenhængen med beslutningsforslaget her, men jeg vil sige både ja og nej til det, for der er da dele, som jeg synes, man skal arbejde sammen om på EU-niveau. Men der er nogle ting, som jeg synes bærer i den forkerte retning, som hvis man f.eks. forhindrer Danmark i selv at bestemme sin visumpolitik, og vi kan se, at der burde være mulighed for at lempe visumtvangen til områder, hvor folk vil få brug for at flygte fra.

I øvrigt giver det et problem også omkring byrdefordelingen, hvis man med byrdefordelingen så senere hen vil kræve, at vi får en ensartet behandling og dermed også får problemer i forhold til FN's flygtningekonvention. Dem skulle vi jo nødig have flere af.

Så er jeg i virkeligheden enig i det, hr. Tom Behnke sagde, at det her er symptombehandling, det er ikke behandling af det egentlige problem. Det egentlige problem er den lange

sagsbehandlingstid, det er jeg helt enig i, men hvis jeg nu har ondt i hovedet, og det er fordi, jeg har en eller anden sygdom, så er det dog rart, at jeg kan få lov at spise en aspirin, indtil jeg kan blive behandlet endeligt for min sygdom, så jeg ikke går rundt og bliver handicappet totalt af det, som er den egentlige sygdom.

Og det er præcis den situation, vi står i her. Vi risikerer med vores ønske om først og fremmest at gøre det bedste at blive det godes fjende. Og det gode var jo, at man kunne få en mulighed for en nogenlunde tilværelse også i de år, der går, mens man venter.

Så er jeg også meget enig i en anden ting, som flere ordførere har været inde på, at vi har et ganske stort problem, som det her forslag slet ikke berører, nemlig de folk, der har fået opholdstilladelse og har svært ved at få arbejde, og også de folk, der har dansk indfødsret og taler dansk og er født og opvokset og uddannet i Danmark, men har en anden etnisk baggrund end dansk, som ikke kan få arbejde. Jeg håber selvfølgelig, at den meget positive holdning, der er i forhold til den problemstilling, vil smitte af, når SF om kort tid fremsætter et forslag om etnisk ligestilling på arbejdsmarkedet.

Så vil jeg i øvrigt takke for den meget pæne behandling, forslaget har fået, og håbe på en god udvalgsbehandling.

(Kort bemærkning).

Dorte Bennedsen (S):

Jeg har ganske rigtig ikke læst Berlingeren i dag, men jeg kan glimrende forestille mig, at den højt uddannede ingeniør har et eneste ønske på denne grønne klode, det er at kunne få lov at få et job. Til gengæld læste jeg Berlingske Tidende i søndags, og der var tale om en læge, der var færdig om et halvt år, og der var tale om en teknisk uddannet, jeg har glemt, hvad det var for en uddannelse, fuldstændig perfekt dansktalende – de kunne ikke få job.

Jeg har det ligesom hr. Søren Søndergaard, der nogle gange har måttet konstatere, at der er noget, han ikke forstår. Og jeg forstår ikke, hvad det er, der får fru Pernille Frahm til at tro, at arbejdsgivere, som ikke vil tage den dansktalende læge eller den dansktalende teknisk uddannede, vil stå i kø for at tage mennesker ind, nok så højtuddannede, som ikke taler dansk, og hvor de kan risikere, at de må afskedige dem i løbet af en måned eller to eller tre, fordi asylsagen endte med et afslag.